HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

מסורת הש"ס

ה) מדות פ"ג מ"ז, ג) [גירסת המגמה מילת וכן בעיון ערך מל ״ינ], ג) גי׳ יעב״ץ רב חמא, ד) [לקמן ה: ח: יב:], ס) סוכה ב, ו) [ב״ב כד:], ז) נם״ש: מתומתם, ח) נמ״ש: לח,

הגהות הב"ח

(ה) גמ׳ מאי לאו מסוס היכרא: (ב) שם בתרתי למה לזה לריכא: (ג) שם דתרוייהו מ״ע אי מסוס: (ד) רש״י ד״ה קיני כמין קיני עופות:

גליון הש"ם

גמ׳ סוכה דליחיד רבי אנשישיה. עיין לקמן יח ע״ש ובפ״ש ד״ה כור הכניס:

מוסף רש"י

קורה טעמא מאי משום היכרא. קושה שמיקשו לעיל מסוס היכר בעלמא הוא, ללא ליתי למיבדי לשום היכרים (לקמן ה.). למען ידעו דורותיכם. עשה סוכה שיעשיתה ויכלה לך, כדמיב ידעו כי בסוכות הושבתי, ליתי לשב, הכי דרים ליה, ופ״ג בתין יוסף מיבי פסוקו להיקף ענני כבוד, מיהו לרשיון ליה לדרשה (סוכה ב.). דלא שלטא ביה עינא. שלעו רוחם את הסכך, וסוכה היינו סכך כשמה (שם). קדרא דבי שותפי לא חמימא ולא קרירא. שה קומך על זה (ב״ב כד:).

רבינו חננאל

צורת הפתח דהויא קנה מיכן וקנה מיכן [וקנה] על גביהן. ופרקינן שמועה זו דרבנן ילפי לה מפתחו של היכל מן קתני לה רבנן רב, הא׳ ליה רב לרב יהודה׳ אתניתה לחייא ברי ואע״פ שיש שם צורת הפתח צריך למעט צורת פתח לא מהני.

תוב אקשינן ליבעו אמלתרא כי היכל, כדתנן במס׳ מדות חמש אלמתראות (הן) של מילה היו על גבן כו׳. פי׳ אמלתרא קורות לאחיות הקיר. כגון וטור כרותות ארזים. ובלישנא דרבנן למיסר בניינא. מילה שם האילן, ופירותיו נקראין מילין. כדגרסינן אין מי מילין ע״ג מילין. והשונה של מילת טועה הוא. ודחינן הא דתני (המלי) [חמש] אמלתראות של מילה היו על גבן, באולם היו וכל אחת יתירה על חבירתה. ואמרינן ודילמא תבנית היכל כתבנית אולם הוא, אלמה אמר רב הקורה אם רחבה ארבעה אע״פ שאינה בריאה. ואם יש שם לו אמלתרא אין צריך למעט, לא תיהני אמלתרא דהא גובה היכל לא היה יותר מכ׳ ואע״ג דהוה ליה אמלתרא. ואמרינן ופריך רב יוסף אמלתרא לא רב אמרה, מתניתא היא וחמא בריה דרבה בר אבוה קתני לה. ואי אמרת בין כך ובין כך קשיא לרב. אמר לך רב והא תניא כוותיה, דתניא מבוי שגבוה מכ׳ אמה יותר מפתחו של היכל ימעט, אלא מאי איית לך למימר תנאי היא ופליגי אהדדי. לדידי נמי תנאי היא ופליגי אהדדי, ואנא דאמרי כי האי תנא. ודחינן ואמרינן, בלא רב מתניתא לא פליגי אהדדי, קורה לרבנן משום היכר היא, ואי

לא תיהני ליה אמלתרא דהא היכל אמלתרא הויא ליה ואפי׳ הכי עשרים אמה הוא דגבוה דתנן [ו] א חמש אמלתראות של מילה ב היו על גביו זו למעלה מזו וזו למעלה מזו והאי מאי תיובתא דילמא כי תניא התיא דאמלתראות באולם תניא והאי מאי קושיא דילמא תבנית היכל כתבנית אולם אלמה אמר רבי אילעא אמר רב רחבה ד׳ אע״פ שאינה בריאה ואם יש לה אמלתרא אפי׳ גבוהה יותר מעשרים אמה אינו צריך למעט אמר רב יוסף אמלתרא מתניתא היא מאן קתני לה אמר אביי והא [ז] חמא בריה דרבה בר אבוה קתני לה ותיהוי אמלתרא מתניתא ותיקשי לרב אמר לך רב דל אנא מהכא מתנייתא מי לא קשיין אהדדי אלא מאי איית לך למימר תנאי היא לדידי נמי תנאי היא רב נחמן בר יצחק אמר בלא רב מתנייתא אהדדי לא קשיין לרבנן קורה [ח] טעמא [ט] מאי משום היכרא והאי דקתני יתר מפתחו של היכל סימנא בעלמא ורב נחמן בר יצחק הניחא אי לא סבירא ליה הא דרבה אלא אי סבירא ליה הא דרבה [י] דאמר רבה כתיב [א] למען ידעו דורותיכם כי בסכות הושבתי עד עשרים אמה אדם יודע שדר בסוכה למעלה מעשרים אמה אין אדם יודע משום דלא שלטא ביה עינא אלמא גבי סוכה נמי בהיכרא פליגי איפלוגי בתרתי למה [יא] לי צריכא דאי אשמעינן גבי סוכה בהא קאמר ר׳ יהודה ביון דלישיבה עבידא שלטא ביה עינא אבל מבוי דלהילוך עביד אימא מודה להו לרבנן ואי אשמעינן בהא בהא קאמרי רבנן אבל בהך אימא מודו ליה לר׳ יהודה צריכא [ב] מאי אמלתרא רב חמא בריה דרבה בר אבוה אמר קיני כי אתא רב דימי אמר אמרי במערבא פסקי דארזא מאן דאמר פסקי דארזא כ״ש קיני מ״ד קיני אבל פסקי דארזא לא ומ״ד פסקי דארזא [ג] מ״ט משום דנפיש משכיה והא סוכה דנפיש משכיה וקאמרי רבנן דלא אלא כיון דקא חשיב אית ליה קלא: [ג] מקצת קורה בתוך עשרים ומקצת קורה למעלה מעשרים מקצת סכך בתוך עשרים ומקצת סכך למעלה מעשרים אמר רבה במבוי כשר בסוכה פסול מאי שנא במבוי דכשר דאמרי׳ קלוש סוכה נמי לימא קלוש אי קלשת הויא לה חמתה מרובה מצילתה הכא נמי אי קלשת הויא לה קורה הניטלת ברוח אלא על כרחך נעשו כשפודין של מתכת הכא נמי על כרחך נעשית צילתה מרובה מחמתה אמר רבא מפרזקי׳ סוכה דליחיד היא לא מדכר מבוי דלרבים מדכרי אהדדי רבינא אמר סוכה דאורייתא אחמירו בה רבנן מבוי דרבנן לא אחמירו ביה רבנן רב אדא בר מתנה מתני להא שמעתא דרבה איפכא אמר רבה במבוי פסול בסוכה כשירה מאי שנא סוכה דכשירה דאמרינן קלוש במבוי נמי לימא קלוש אי קלשת הוי לה קורה הניטלת ברוח הכא נמי אי קלשת הויא לה חמתה מרובה מצילתה אלא על כרחך נעשית צילתה מרובה מחמתה הכא נמי ע״כ נעשו כשפודין של מתכת אמר רבא מפרזקיא [ה] סוכה דליחיד היא רמי אנפשיה ומדכר מבוי דלרבי׳ היא סמכי אהדדי ולא מדכרי [ו] דאמרי אינשי קדרא דבי שותפי לא חמימא ולא קרירא רבינא אמר סוכה דאורייתא לא בעי חיזוק מבוי דרבנן בעי חיזוק מאי הוי עלה רבה בר רב עולא אמר זה וזה פסול רבא אמר [ז] זה וזה כשר

חלל

ורב נחמן בר יצחק אי סבירא ליה הא דרבה בו׳. לריבה גופיה הוא דאמר לקמן מבוי שגבוהו יותר מכ׳ אמה אין לו דין סוכה אלא דין בית סאתים. ואי סבירא ליה הא דרבה בו׳ לריבה גופיה